

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De illis qui iurant per falsos Deos. G

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

*Ibid serm.
28. ad fin.*

*In sermone
eod. 28. de
verbis Iac.
bi Apost.*

*Aug. epist.
154. tom. 2.*

*Ibid. paulo
superius.*

iurare per quamlibet creaturam, scil. creatorē eius testem adhibere. Est etiam quoddam genus iuramenti grauiissimum, quod sit per execrationē: ut cum homo dicit. Si illud feci, illud patiar, vel illud contingat filiis meis. secundum quē modum accipitur etiam interdum cum aliquis iurando dicit, Per salutem meam, vel per filios meos & huiusmodi: obligat enim hoc Deo. Vnde Aug. Cum quis ait, per salutem meam, salutem suam Deo obligat. Cum dicit, Per filios meos, oppignerat eos Deo, vthoc eueniat in caput eorum, quod exit de ore ipsius: si verum, verū, si falso, falso. Et sicut per hoc iurans, aliquando hoc Deo obligat: ita per Deum iurans, ipsum adhibet testem. In omni ergo iuratione aut Deus testis adhibetur, aut creatura Deo obligatur, & oppigneratur: vt hoc sit iurare, scil. Deum testem adhibere vel Deo aliquod oppignerare. Hoc est ergo iurare per quamlibet creaturam, scil. creatorem eius testem adhibere.

De illis qui iurant per falsos Deos.

N
imp
fide
gat
dun
qua
fecit
in tr
sti, n
plet
quo
perp
Tol
peri
tius
verg
tanc
peie
in al
uit
sed a
deni
nec
Iten
nis e
raui
mai
tur,
sic i
faci
qui

Post hæc quæritur, vtrum fide eius vtēdum sit, qui per dæmonia vel idola iurauerit? De hoc Aug. scribens ad Publicolam ait, Te prius considerare volo, vtrum si quisquam per Deos falsos iurauerit & fidem non seruauerit non tibi videtur bis peccasse? Bis ytiq; peccauit: quia iurauit per quæ nō debuit, & contra pollicitam fecit fidem quod nō debuit. Ideoq; qui vtitur fide illius quem constat iurasse per Deos falsos, & vtitur fide illius non ad malum sed ad bonum, non peccato illius se sociat, qui per dæmonia iurauit, sed bono pacto eius quo fidem seruauit. Et sine dubitatione minus malum est per Deos falsos iurare veraciter quā per Deum verum fallaciter. Quanto enim per quod iuratur magis sanctū est, tanto magis est poenale periuriū. Quod iuramentum quo incaute iuratur non est obseruandum, nec votum nec promissio iniuste facta.

H

Nunc